

HVĚZDOVÝ
KŘEMEN

LOCKDOWN
JE PRYČ

STUDENTSKÉ
VOLBY

STUDENT REVU E

KE HVĚZDÁM

O PLANETÁCH
A SONDÁCH

OBSAH

VOLBY DO STUDENTSKÉHO
PARLAMENTU

str. 10-11

HLAVNÍ TÉMA
KE HVĚZDÁM

Sputnik
str. 6-7

Den D naší sondy
str. 8-9

HVĚZDOVÝ KŘEMEN
ZAČNI
BEHAT

str. 12-14

str. 24-25

ZDRAVÝ
NEMOCNÝ
DVĚ NA CESTĚ

str. 17

str. 18-19

LETNÍ ŠKOLA
ŽURNALISTIKY
DEN S BOROVSKÝM

str. 20-21

str. 22-23

MILÍ ČTENÁŘI,

S novým školním rokem 2021/2022 nezmizel, jak se mnoho lidí domnívalo, náš již bohužel starý známý Covid-19. Oproti loňskému školnímu roku můžeme však pozorovat znatelné zlepšení situace a možná i tu naději do budoucna. Je konec října a většina z nás stále ještě může, díky očkování, chodit do školy. Vloni touto dobou jsme si již všichni začínali zvykat na distanční výuku, která trvala bezmála celý minulý školní rok. Autor teorie relativity, německo-americký fyzik Albert Einstein, prohlásil: „Pouze dvě věci jsou nekonečné. Vesmír a lidská hloupost. U té první si tím však nejsem tak jist.“

Naše redakce se v prvním letošním čísle v duchu Einsteinova citátu oprostila od přizemních záležitostí a plna „představ o nepředstavitelném“ se vydala do vesmíru. Na následujících stranách se dočtete mimo jiné i o misi stratosférického balonu Pekařových Einsteinů, o World Space Week na našem gymnáziu či o hvězdovém křemeni z Pelhřimova u Jilemnice.

Za tým Student revue

KLÁRA MARKOVÁ

šéfredaktorka

NAJDETE NÁS ONLINE!

Buď na adrese <https://joom.ag/iff1> nebo v aplikaci Joomag na Google Play pod heslem „Student Revue“.

**STUDENT
REVUE**

STUDENTSKÝ MAGAZÍN STUDENT REVUE | ČÍSLO ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2021

STUDENTREVUE@GMAIL.COM REDAKTOŘI: Sofie Anna Janebová, Klára Marková, Karel Schamberger GRAFICKÁ ÚPRAVA: Filip Janeček

PŘÍSPĚVATELÉ: Anna Bačáková, prof. Futtera, Eva Hanušová, Michelle Jandová, Jakub Kolín, Jakub Křováček, Daniel Novák, Václav Plavjaník, Karolína Soukupová, Kateřina Šimová, Jan Vrána FOTO: Jakub Křováček, Jan Vrána KONZULTACE: Mgr. Věra Janečková

KRUHOVITÉ ZAHRADY
 Senegalci z oblasti Boki Dawe sází plo-
 diny za účelem vytvoření "Zelené stěny",
 jež chrání před rozpínáním desertifiko-
 vané oblasti Sahary.
 SAHEL, SENEGAL

SPUTNIK NENÍ JEN VAKCÍNA

TEXT: KOLEKTIV AUTORŮ 1.C

Projektový týden Vesmír na Gymnáziu Dr. Josefa Pekaře zpracovaný z postřehů 11 studentů 1.C, kteří 2. říjnový týden chodili prezentčně do školy.

PROJEKCE
USTÁVÁ A DO
PLANETÁRIA
VTRHNE ENERGIE
NABITÝ MUŽÍK,
ASTRONOM,
A PŘIDÁVÁ K
DOBRU PŘÍBĚHY
O NEKONEČNÉM
VESMÍRU A
ASTRONAU-
TECH V NĚM, O
TOM, ŽE EXIS-
TUJÍ OTEVŘENÉ
A UZAVŘENÉ
HVĚZDOKUPY.

4.10. 2021 – od vypuštění 1. umělé vesmírné družice Sputnik 1 uplynulo 64 let. A tímto datem také u nás na gymnáziu odstartoval Týden astronomie. Je po první vyučovací hodině a my odcházíme do sportovní haly – ne na tělocvik, ale prostřednictvím nafouklé bubliny mobilního planetária můžeme projít hvězdnou bránou. Barevná mlhovina. Usedáme pod souhvězdí Medvědice. Simulovaná dechberoucí krása – Posádka vesmírné lodi vyráží na průzkumný let. Naše Modrá planeta se nám vzdaluje. Přímo na nás se řítí plynní obří i vesmírní trpaslíci, proti nám nalétávají asteroidy a zářící komety. Pozorujeme jevy, o kterých se nám nikdy ani nesnilo, a probouzí se v nás jakási úcta, až pokora. Projekce ustává a do planetária vtrhne energií nabitý mužík, astronom, (Milan Halousek, vedoucí Odboru vzdělávání České kosmické kanceláře a popularizátor kosmonautiky - pozn. red.) a přidává k dobru příběhy o nekonečném Vesmíru a astronautech v něm, o tom, že existují otevřené a uzavřené hvězdokupy, na závěr nezapomene okomentovat fenomén vesmírné turistiky. Tímto jeho vstupem naše putování vesmírem pro dnešek končí. Bylo to tu sice „trochu těsnější“, ale zážitek o to větší 😊

Mini interview:

R: Jak takový projektový týden probíhal?

S: V každém předmětu jsme se snažili najít

nějakou souvislost s tím daným předmětem, např. v chemii jsme probírali chemické složení planet a jejich atmosféry.

R: Který z předmětů se Ti líbil nejvíce a proč?

S: Asi zeměpis, protože jsme se dívali na dokumentární videa z vesmíru.

R: Zaujal Tě někdo z astronautů?

S: Neil Armstrong. Myslím, že spousta lidí ani neví, že se posádka málem nevrátila zpět na Zemi.

R: Jaké máš dojmy z pojízdného planetária?

S: Nikdy předtím jsem nic takového neviděla. Zaujalo mě to.

R: Takže celkový dojem?

S: Bylo to fajn, akorát těch informací bylo občas až moc 😊 ●

POSÁDKA
VESMÍRNÉ LODI
VYRÁŽÍ NA
PRŮZKUMNÝ
LET. NAŠE MOD-
RÁ PLANETA SE
NÁM VZDALUJE.
PŘÍMO NA NÁS
SE ŘÍTÍ PLYNNÍ
OBŘÍ I VESMÍRNÍ
TRPASLÍCI,
PROTI NÁM
NALÉTÁVAJÍ
ASTEROIDY A
ZÁŘÍCÍ KOMETY.

PROJEKCE V MOBILNÍM PLANETÁRIU

Pohled skrze exosféru, termosféru, mezosféru, stratosféru a troposféru.

ELIPSA

5.O rýsuje elipsu pomocí ohniskové konstrukce elipsy vyplývající z definice $e = \{X; |F1X| + |F2X| = 2a, 0 < |F1F2| < 2a\}$.

MOBILNÍ PLANETÁRIUM

Je po první vyučovací hodině a my odcházíme do sportovní haly – ne na tělocvik, ale prostřednictvím nafouklé bubliny mobilního planetária můžeme projít hvězdnou bránou.

DEN D NAŠÍ SONDY

TEXT: JAKUB KŘOVÁČEK, DANIEL NOVÁK 3.0

Dnes vypouštíme?

Je ráno, 8:45 a celá naše třída čeká před budovou gymnázia. Už nasedáme do autobusu a nakládáme všechny důležité věci – sondu, anténu, notebooky a kufřík s náradím. Dnes totiž budeme vypouštět naši stratosférickou sondu PEK01 z projektu Dotkni se vesmíru.

Jsme na Libuši

Okolo jedenácté hodiny už zastavujeme před Českým hydrometeorologickým ústavem (ČHMÚ) v Praze na Libuši. Co dál? Do vypouštění balónu máme necelou jednu hodinu, a tak jdeme do blízkého lesa. Svačíme, hrajeme hry a netrpělivě čekáme na 12. hodinu. S časovou rezervou se vracíme ke vchodu do ČHMÚ, kde si ještě stihneme udělat společnou fotku.

Jsme dobře připraveni?

Přesně ve 12:00 přichází pán z hydrometeorologického ústavu a vede nás přes celý areál až k vypouštěcímu místu. Po rychlém proškolení se nás ujímá zástupce celého projektu a probíhá poslední kontrola sondy a přijímací stanice. Opět se přesouváme, tentokrát k plnící garáži. Po krátkém blbnutí s heliem jím napouštíme i balón.

Máme povolení ke startu!

Už přiděláváme sondu k balónu a čekáme na to, až se vypustí sonda ČHMÚ. Je krátce před půl druhou, a i my dostáváme povolení ke startu. Tři, dva, jedna a letíme!

Kam teď?

Rychle balíme všechny věci a zjišťujeme predikci místa dopadu. Nasedáme do autobusu a jedeme směr Dvůr Králové nad Labem. Nebo ne? Dostáváme informaci o možné změně předpovědi. S rozvahou otáčíme autobus a míříme do Krkonoš. Kontaktujeme, píšeme, voláme. Nakonec se dozvídáme, že původní predikce byla správná a vracíme se na hradeckou dálnici.

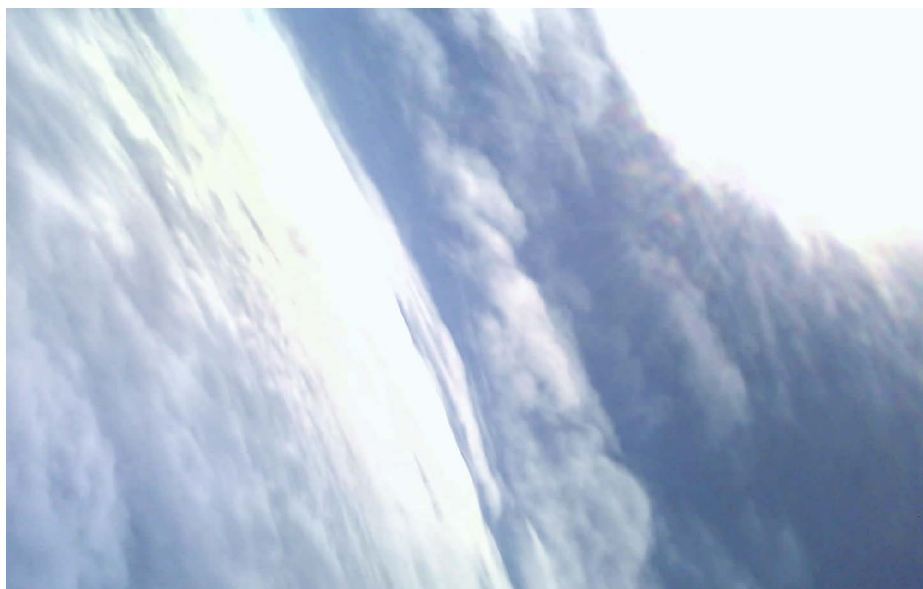
Našli jsme?

Poslední data ze sondy zachytil jiný tým z projektu, my jsme s autobusem bohužel zajeli za kopec. Důležité je to, že víme, kde sonda skončila. Jedeme do malé vesničky Bílá Třemešná. Naposledy zapínáme přijímací stanici a zachycujeme přesné souřadnice. Sondu nacházíme vedle silnice, vše podrobně zdokumentujeme a odvážíme si ji domů.

V autobuse oslavujeme nález a nemůžeme se dočkat, až si prohlédneme fotky z vesmíru a rozdělíme si náklad. ●

▼ STRATOSFÉRA

je vrstva atmosféry nacházející se ve výškách 18 až 50 km nad hladinou moře. Stratosféra je od další vrstvy oddělena stratopauzou. Až do 30 km je v ní stálá teplota od -45 do -75 °C (podle zeměpisné šířky). Teplota ve stratosféře nelineárně vzrůstá, téměř k 0 °C. Vrstva stratosféry mezi 25 až 35 km se nazývá ozonová vrstva, protože obsahuje relativně vysokou koncentraci ozonu.

NAPOSLEDY
ZAPÍNÁME PŘI-
JÍMACÍ STANICI
A ZACHYCU-
JEME PŘESNÉ
SOUŘADNICE.
SONDU NACHÁ-
ZÍME VEDLE
SILNICE, VŠE
PODROBNĚ ZDO-
KUMENTUJEME
A ODVÁŽÍME SI
JI DOMŮ.

1) Snímek pořízený z vesmíru 2) Společná cesta 3) „Vnitřnosti“ stratosférického balónu
4) Třída v areálu ČHMÚ 5) Vypuštěný balón

NĚKOLIK POZNÁMEK K VOLBÁM DO STUDENTSKÉHO PARLAMENTU GJP

TEXT: PROF. FUTTERA

Shodou okolností takřka současně proběhly volby do německého Spolkového sněmu (Bundestagu) a Studentského parlamentu Gymnázia Dr. Josefa Pekaře.

V KOMBINACI
NÍZKÉHO POČTU
KANDIDÁTŮ
A SLOŽITÉHO
VOLEBNÍHO
SYSTÉMU BEZ
POJISTEK A
VOLEBNÍCH
KLAUZULÍ
SICE PROBĚHL
VÝBĚR KAN-
DIDÁTŮ DO
STUDENTSKÉHO
PARLAMENTU,
TENTO VÝBĚR
ALE ROZHODNĚ
NELZE NAZVAT
VOLBAMI.

Systém hlasování do obou sborů je přitom velmi podobný – každý volič má dva hlasy, jedním volí většinovým systémem konkrétního kandidáta ve svém okrsku (u nás na gymnáziu ve třídě), druhým pak poměrným systémem kandidátku politické strany (v našem případě kandidáty na celoškolské kandidátní listině).

Přiznám se, že mi tento systém přišel vždy neuvěřitelně složitý a pro volbu studentského samosprávného tělesa bych ho nedoporučoval. Už jen proto ne, že se v nich dospívající, jenž se teprve seznamuje s fungováním zastupitelské demokracie, ztratí jedna dvě. Ale budiž, vůle Parlamentu byla jiná. Když jsem si ale pročetl výsledky našich „domácích“ voleb, neubránil jsem se několikrát údivu (jeden nejmenovaný bývalý český prezident by asi významně pozvednul obočí):

Na webu Ministerstva vnitra České republiky se lze dočíst: „*Volby představují základní mechanismus obsazování orgánů zastupitelské demokracie, kdy zákonem definovaná skupina osob prostřednictvím hlasování vybírá své zástupce do zastupitelských orgánů, které jsou institucionálním základem veřejné moci.*“ Z této definice bych zdůraznil sloveso „vybírá“. Je to jasné: buď uspějí a jsem zvolen, nebo neuspějí a zvolen nejsem (v senátních a prezidentských volbách bere vše jen vítěz, ve volbách do poslanecké sněmovny či obecních a krajských zastupitelstev moje kandidátka nepřekoná 5procentní uzavíra-

cí klauzuli). Říká se tomu politická soutěž a prý je to koření demokracie.

Jenže: ve volbách třídních zástupců do Studentského parlamentu GJP proti sobě v žádné třídě nestanulo více kandidátů.

Buď se „potvrzoval“ jeden zájemce, anebo kandidát zcela scházel (ve třídách 2. C, 7. O, 8. O, 4. A). Samozřejmě se podpora jednotlivých kandidátů třídu od třídy měnila. Jestliže v 1. C získal Vít Pachovský 20 hlasů z 26 možných, je jeho podpora napříč kolektivem nezpochybnitelná a jeho zvolení je opravdovým vyjádřením vůle většiny. Jenže na druhé straně ve třídě 2. O stačilo Kristýně Křováčkové získat pouhých pět hlasů. Zbytek třídy se do hlasování vůbec nezapojil... Nejzajímavější situace pak nastala ve 3. B. Zde se do hlasování zapojilo deset voličů (z 27 studentů ve třídě), ale David Jíra – opět jediný kandidát – obdržel pouhé čtyři hlasy, zbylých šest lístků bylo prázdných. Byť pro něj nehlasoval ani nadpoloviční počet účastníků voleb, zvolen byl. Co to tedy znamená: pokud se s bídou sežene jeden kandidát za třídu, ztrácí volba jakýkoliv smysl. Teoreticky totiž stačí, aby kandidát hlasoval sám pro sebe. Ten jediný hlas mu bude stačit... Budme spravedliví, chyba není v kolegovi Jírovi, že příliš nezaujal, chyba je v absenci protikandidátů. Tomu se pro změnu říká absence politické kultury a prý je to hrob demokracie.

Přesuňme se ke kandidátce celoškolské: podle stanov Parlamentu z ní může být zvoleno maximálně 20 kandidátů, ➤

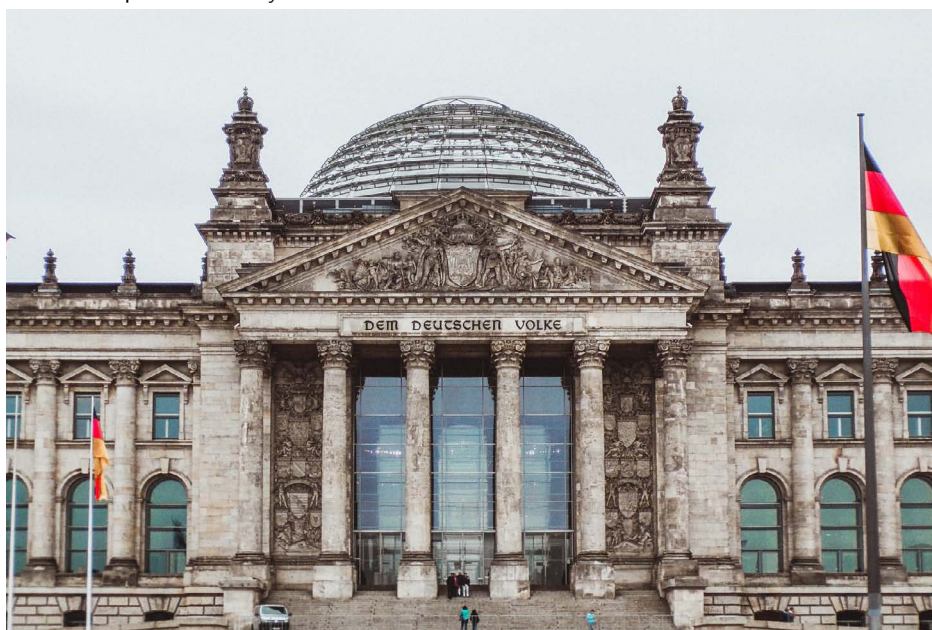
ABSENCE PROTIKANDIDÁ- TŮ ČI SYSTÉMU ZÁVOR, KTERÉ DO SBORU AU- TOMATICKY NE- PUSTÍ VŠECHNY KANDIDÁTY, VEDE K ABSEN- CI PROGRAMU.

příčemž každý student může hlasovat až pro tři kandidáty. Těch se sešlo dvanáct. Tipnete si, kolik jich bylo zvoleno? Správně, dvanáct. Stanovy totiž nijak neřeší, jak postupovat, když se kandidátů sejde méně. Opět tak teoreticky ke zvolení stačí, aby kandidát odevzdal hlas sám sobě a funkci má jistou. To se naštěstí nestalo, ale propast mezi zjevně nejdůvěryhodnější kandidátkou, Markétou Lindákovou z 5. O, jež získala 95 hlasů (od 202 hlasujících, gratuluji!), a Matyášem Píškačem z 1. O, jenž oslovil dvanáct voličů, je enormní. Navíc si dovolím rozporovat oficiální údaj o procentuálním zisku jednotlivých kandidátů: ten je počítán z celkového počtu hlasujících (202), kteří ale celkově rozdali 465 hlasů (měli právo jich dát 606, ale samozřejmě je stejně tak jejich právem nevyužít všech tří hlasů, byť se tak dobrovolně části své moci spolurozhodovat vzdávají). Pokud budeme za základ počítat 465 skutečně celkově odevzdaných hlasů, nezískal by Matyáš Píškač 5,9 %, jak tvrdí oficiální výsledky, ale pouze 2,6 %. Kdybychom počítali s pětiprocentní uzavírací klauzulí, obvyklou v českém poměrném volebním systému, před branami samosprávného sboru by nezůstal pouze on, ale i Adam Hurt (se ziskem 20 hlasů, tedy 4,3 % ze všech odevzdaných). Konec statistiky. Co jsem chtěl ukázat, je zjevné: v kombinaci nízkého počtu kandidátů a složitého volebního systému bez pojistek a volebních klauzulí sice proběhl výběr kandidátů do Studentského parlamentu, tento výběr ale rozhodně nelze nazvat volbami, respektive ne volbami v demokratickém právním řádu. Absence protikandidátů či systému závor, které

do sboru automaticky nepustí všechny kandidáty, vede k absenci programu. Když jdu k volbám, zajímá mě, s jakými vizemi a cíli mě jednotliví kandidáti chtějí oslovit, jenže když si buď nemůžu vybrat, nebo si sice vybrat můžu, ale stejně vím, že „zvolení“ budou všichni, nemám důvod se o kandidáty, ale také činnost sboru samotného zajímat (mimochodem: takto vypadaly volby v Československu před rokem 1989: k volbám se sice muselo, ale volila se jednotná kandidátka; to opravdu není vzor demokracie). Hm, škoda. Co s tím? Čistě pragmaticky by tento systém měl vyhovovat jediné skupině osob: stávajícím poslancům, protože vědí, že bez jakékoliv námahy mandát obhájí. Myslím si ale, že pokud má být Parlament doopravdy „nejvyšší autoritou v oblasti prosazování zájmů a práv studentů GJP“, jak si sebevědomě vetknul do stanov, měli by právě jeho členové sebekriticky a pokorou hledět na to, jakou legitimitu jim jejich voliči propůjčili (od nikoho jiného a z ničeho jiného ji nezískají), a snažit se podněcovat zájem o věci veřejné, kultivovat veřejnou diskusi, dokládat smysluplnost vlastní existence, zkrátka posilovat onu tolik potřebnou politickou kulturu. Tedy rozhodně ne zakopat se ve vlastních pozicích, potvrzovaných každoročně hrou z ne zcela jasných příčin pojmenovanou „volby“, ale naopak přilákat k činnosti vyprofilované zájemce, nebát se střetu různorodých programů a idejí. A pak vyhlásit volby, maximálně transparentní a přehledné. To bude opravdový svátek demokracie! Hodně úspěchů na cestě k němu! ●

▼ BUNDESTAG

Shodou okolností takřka současně proběhly volby do německého Spolkového sněmu a Studentského parlamentu Gymnázia Dr. Josefa Pekaře.

HVĚZDOVÝ KŘEMEN Z PEŘIMOVA U JILEMNICE

TEXT: JAN VRÁNA 8.0

Mnoho minerálů, které veřejnost považuje za naše národní kameny, vlastně nejsou jen českými draho-kamy a nalezneme je i mimo hrani-ce naší země.

ALE JE TU
JEDEN MINERÁL,
KTERÝ SE VE
SVÉ NEJLEPŠÍ
KVALITĚ NA-
CHÁZÍ POUZE
NA JEDNÉ
ČESKÉ LOKALI-
TĚ NEDALEKO
JILEMNICE.

Třeba takový český granát je označení pro obyčejnou odrůdu granátu - pyropu, který se nachází na celém světě a dokonce i v mnohem lepších kvalitách. Také vltaviny nejsou specialitou jen českých nalezišť a nalezneme je i v mnoha německých pískovnách. Ale je tu jeden minerál, který se ve své nejlepší kvalitě nachází pouze na jedné české lokalitě nedaleko Jilemnice. Hvězdový křemen se opravdu ve svých nejdokonalějších formách nachází pouze na vrchu Strážník u obce Peřimov. Nikde jinde na světě nenalezneme tak estetické a velké vzorky tohoto vzácného minerálu. Hvězdový křemen je sice po chemické stránce pořád obyčejný křemen, ale odlišuje se svou krystalografickou formou. Vytváří estetické radiální krystaly velké až několik cm. Vznik paprscitých struktur nebyl zatím přesně vysvětlen, ale velkou roli jistě hrálo pomalé vychládání křemičitých roztoků. Vrch Strážník je vulkanického původu a s tím souvisí i vznik místních hvězdovců. Do melafyru (vulkanická hornina) pronikly v prvohorách křemičité roztoky, které vychládaly i tisíce let! Křemen

nevykrystalizoval klasicky od kontaktu žily s horninou, ale ze statisíců bodů v celé žile. Zajímavé je také, že plochy dotyku jednotlivých hvězd jsou rovné, stejně jako když se spojí dvě bubliny.

Kromě hvězdových křemenů lokalita poskytla i další vzácné odrůdy křemene. Z těch nejzajímavějších musíme jistě jmenovat bradavičnatý křemen ("bradavičník"), který je vlastně zmenšeninou zmíněného hvězdovce. Hvězdičky neměly vhodné podmínky, aby vyrostly ve velké krystaly, a tak zůstaly ve formě malých jiskřiček. Nejvzácnější formou křemene této lokality byl polyedrický křemen, který vytvářel různé geometrické tvary - polyedry. Dále se zde nacházel bílý masivní křemen, fialový amethyst, záhněda, křišťál a modrý rohovec. Lokalita byla objevena již v polovině 19. století rakouským geologem Emilem Porthem a později popsána světoznámým geologem Františkem Pošepným, který se narodil v nedaleké Jilemnici. Na lokalitu se poté více než sto let vydávali sběratelé kopat tyto vzácné minerály. Majitelům polí a lesů několikrát způsobili nemalé škody. Za První republiky se zde našel velký vzorek, za který nabízeli sběratelé nálezci ➤

HVĚZDOVCO-
VÁ HOREČKA
DEFINITIVNĚ
SKONČILA ROKU
1963 VYHLÁ-
ŠENÍM NPR NA
CELÉ PLOŠE
NALEZIŠTĚ A
NELEGÁLNÍM
VYDRANCOVÁ-
NÍM LOKALITY V
ROCE 1968.

celý roční plat státního úředníka! Hvězdovcová horečka definitivně skončila roku 1963 vyhlášením NPR na celé ploše naleziště a nelegálním vydrancováním lokality v roce 1968. I dnes se na Strážník vydávají sběratelé ve snaze si nalézt alespoň malý vzorek do sbírky. I já jsem lokalitu navštívil asi desetkrát a podařilo se mi nalézt pouze jeden hvězdovec, a to navíc spíše jen dokumentační kvality než sběratelské. Nejhezčí vzorky hvězdovce mají dnes ve svých sbírkách Krkonošské muzeum ve Vrchlabí a v Jilemnici. V expozici zde uvidíte největší hvězdovce, jaké se kdy na Strážníku našly. Mají tam tři přes půl metru velké balvany poseté hvězdami. Cena takových vzorků je astronomická nejen kvůli světové výjimečnosti, ale také

protože lokalita už nikdy podobné vzorky neposkytne.

Vrch Strážník stojí jistě za návštěvu. Pěkný výlet si uděláte, půjdete-li z Peřimova po zelené trase až k samotné lokalitě. Cesta se klikatí mezi perfektně udržovanými malými loukami a políčky, které skoro připomínají krajinu v Rakousku. Okolní výhledy na Krkonoše jsou snad jedny z nejhezčích v republice. Je to kraj turisty neobjevený a snad to tak ještě dlouho zůstane. Pokud budete trpěliví a nachodíte pár desítek kilometrů po polích a potocích v okolí, tak možná naleznete i nějaký malý hvězdový křemen. Je to nádherný pocit najít minerál, který dnes již patří mezi sběratelské starožitnosti, s vědomím, že v ruce držíte světový unikát z Podkrkonoší. ●

▼ DETAIL HVĚZDOVCE
v Krkonošském muzeu

HVĚZDOVÝ KŘEMEN JE SICE PO CHEMICKÉ STRÁNCE POŘÁD OBYČEJNÝ KŘEMEN, ALE ODLIŠUJE SE SVOU KRYSTALOGRAFICKOU FORMOU. VYTVÁŘÍ ESTETICKÉ RADIÁLNÍ KRYSTALY VELKÉ AŽ NĚKOLIK CM.

⬆️ HVĚZDOVEC z mé sbírky

➤ BRADAVIČNÍK z mé sbírky

Z TĚCH NEJZAJÍMAVĚJŠÍCH MUSÍME JISTĚ JMENUVAT BRADAVIČNATÝ KŘEMEN ("BRADAVIČNÍK"), KTERÝ JE VLASTNĚ ZMENŠENINOU ZMÍNĚNÉHO HVĚZDOVCE.

⬇️ VELKÝ HVĚZDOVEC z muzea

LIŠKA A DŽBÁN

TEXT: VÁCLAV PLAVJANIK 1.C

Pro všechny to bylo zase jednou jedno krásné nedělní odpoledne. Ale ne pro lišku. „To mám hlad jako vlk,“ pomyslela si.

A jelikož ve své noře zrovna nic vydatného neměla, rozhodla se, že vyrazí na výpravu za pozdním obědem. Na krk si uvázala svůj šátek, do ruky popadla hůl a vyrazila za sluncem.

Po chvilce cestování narazila na zdánlivě opuštěné stavení. „Tam určitě najdu něco dobrého na zub,“ nadšeně si poskočila a vydala se na průzkum. A aby také něco nenašla! Ještě před plotem zpozorovala sice malé, ale na pohled vydatné kuře, které se tam motalo kolem jednoho starého džbánu. „Mám to ale štěstí – svačinka!“ Schovám se tady za studnou, tady mě určitě nespattí,“ pomyslela si opět liška. A kdyby netřískala o studnu tou svojí holí, kuře by ji opravdu ani nespattilo. Takhle akorát vyplašeně uteklo dovnitř stavení a liška našťavaně dupala za ním.

Tu však vstal onen starý džbán, kterého značně tato situace rozhodila: „No tak to ne, to ne! Nikdo tady nebude zabíjet obyvatele tohoto domu! Musím tomu opeřenci nějak pomoci...“

Liška nenápadně nakukovala přes klíčovou díрку a pak potichu vklouzla dovnitř. Džbán hned za ní. Ale zatímco se liška rozhlížela po místnosti, džbán vylezl za vyděšeným kuřetem schovávajícím se na peci. „Schovej se za mnou, takhle tě nemá šanci najít,“ pošeptal džbán kuřeti.

Liška nadále slídila po domě, a tak řeklo kuře džbánu: „Teď se nedívá, zkusím odtud zmizet.“ Ale než stačilo dojít ke dveřím,

liška se otočila a kuře se jen taktak stihlo schovat v peci. Ale zrovna ve chvíli, kdy už se liška snažila holí kuře z pece vylovit, skočil jí džbán přímo na hlavu. „Konečně skvělá příležitost,“ zaradovalo se kuře a co nejrychleji odcupitalo z domu. Proti nevidící lišce se mezitím spikla celá světnice. Vyděsily ji kukačkové hodiny, zakopla o stoličku, málem se přerazila o dveře a dokázala si i zaseknout hlavu v žebříku. Kuře to celé sledovalo a výsostně se tím bavilo. Když se nakonec lišce povedlo sundat si džbán z hlavy, nadšení z osvobození přešlo ve vztek: „Já ti dám, takhle mi kazit hostinu!“ pohrozila liška džbánu a začala přemýšlet, co s ním udělá. Došlo jí, že se ho asi jen tak nezbaví, a tak jí jako jediné rozumné řešení přišlo ho utopit ve zdejší studně. Přivázala si ho svým šátkem na ocas, sedla si na studnu a spustila ho dolů. Džbán měl však ještě jedno eso v rukávu – trochu trhl a lišku stáhl dolů. Ani jeden už se nad hladinu nedostal.

A kuře, které tomu celému přihlíželo, získalo nové ponaučení – *i věci, které na to vůbec na první pohled nevypadají, vám mohou zachránit život.*

ČEŠI – NÁROD HOUBAŘŮ?

TEXT: KAROLÍNA SOUKUPOVÁ 4.B

Jak je jistě Čechům známo, se školním rokem začíná i houbařská sezóna.

Dalo by se říci, že houbaření je takový náš národní sport, při kterém není radno se zmýlit, následná cesta na pohotovost není totiž nic příjemného... Aby se tato

nepříjemnost vyhnula žákům 4.B, na hodinu češtiny proto zpracovávali téma „Hřib kovář“ na mnoho různých způsobů. Nyní 2 krátké ukázky:

DLE NAŠEHO
NÁZORU TENTO
KONÍČEK NEVY-
ŽADUJE PŘE-
HNANĚ MNOHO
ÚSILÍ.

Češi - národ houbařů?

Češi jsou kromě jiného známí jako „národ houbařů“. Ale proč je vlastně u nás tato aktivita tak oblíbená?

Dle našeho názoru tento koníček nevyžaduje přehnaně mnoho úsilí. Navíc ho může provozovat osoba každé věkové kategorie. Mimo jiné se člověk v prostředí lesa odreaguje a příjemně zrelaxuje.

Na druhou stranu se najdou i tací, kteří podobný názor nesdílí. Každý jednoduše nepatří mezi milovníky přírody a ne všem vyhovuje podzimní sychravé počasí

nebo vlhká půda, ve které se houbám daří nejlépe.

Závěrem bychom rádi podotkli, že je nesmírně důležité, aby si každý na houbaření našel to, co ho nejvíce baví. Nejvíce Čechů se ale bezpochyby těší z chvíle, kdy si v košíku odnáší nespočetně mnoho chutných hub. Díky našim rozsáhlým lesům se navíc houbařům dostává hub té nejvyšší kvality! ●

Houbový zážitek z tábora

Ahoj, maminko a tatínku, včera jsme byli s táborem v lese. To si nedovedeš představit, co jsem tam našel. Houbu! Později mi bylo řečeno, že je to boletus erythropus, neboli hřib kovář. Měl takový hnědý klobouk, a když jsme ho rozřízli, tak zmodral. Paní kuchařky z něj udělaly smaženici. Teď už běžíme k táboráku. Napišu vám zase zítra.

Pac a pusť
váš Tadeáš ●

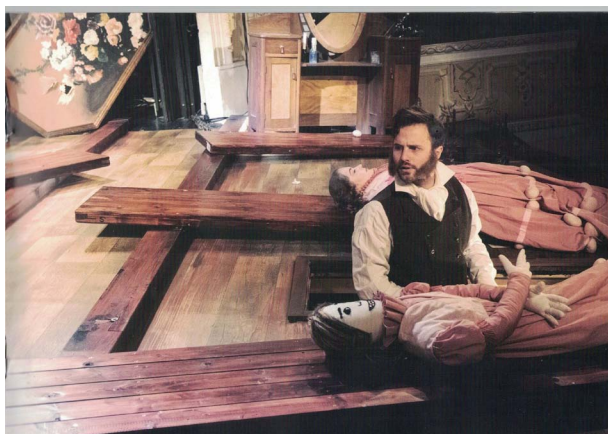

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

TEXT: KLÁRA MARKOVÁ 4.A

Svoji poslední hru o nejslavnějším hypochondrovi všech dob napsal těžce nemocný Molière (vl. jm. Jean-Baptiste Poquelin) roku 1673.

PŘEVZATO Z PROGRAMU DIVADLA MLADÁ BOLESLAV

◀ ZDRAVÝ NEMOCNÝ
Udivený Kléant.

TRADUJE SE, ŽE
BĚHEM SVÉHO
POSLEDNÍHO
PŘEDSTAVENÍ
(17. 2. 1673)
ZAČAL SILNĚ
KAŠLAT A
CHRCHLAT
KREV. DIVÁCI
V DOMNĚNÍ, ŽE
SE JEDNÁ O
SOUČÁST HRY,
AUTORA OD-
MĚNILI VELKÝM
APLAUSEM.

V době vzniku hry již deset let bojoval s tuberkulózou, a tak při psaní mohl využít vlastní zkušenosti se soudobým lékařstvím. Klystýry a pouštění žilou byly tehdy běžnou praxí.

Děj i zápleтка charakterové komedie se točí okolo hlavního protagonisty, hypochondra Argana (Petr Bucháček). Nemocemi posedlý Argan se snaží své okolí přesvědčit, že je vážně nemocen. Od svého pofidérního, věčně opilého lékaře (Václav Hanzl j.h.) si nechává neustále předepisovat všemožná léčiva. Strachování se o vlastní zdraví přiměje Argana přislíbit ruku své dcery Angeliky synu lékaře Diaforia, Tomáši Diaforiovi (Roman Tepřt, Petr Prokeš). Angelika si ovšem myslí na jiného, Kléanta (Matěj Vejdělek), a tak se Arganova služka Toinetta (Ivana Nováčková) rozhodne Angelice pomoci starého pána přesvědčit, aby se mohla provdat z lásky. Služka se přestrojí za lékaře a Istí Arganovi dokáže, že není nemocen. Toinetta posléze Argana přiměje předstírat vlastní smrt, aby poznal skutečné charaktery svých nejbližších. Díky tomuto triku pochopí, že jeho ženě (Lucie Matoušková) jde pouze o majetek a že jen jeho dcera Angelika (Malvína Pachlová) ho má skutečně ráda. V závěru hry Argan Angelice dovolí provdat se za toho, koho má ráda. Některé

pasáže hry svou nejednoznačností nutí položit si otázku: „Co přesně znamená to, co se nyní na jevišti odehrává?“ Během hry k Arganovi několikrát promlouvá jeho mrtvý bratr Berald (Martin Hrubý). Po těchto výstupech se na scéně objevuje živá slepice. Poukazuje to snad na kontrast života a smrti, kdy slepice plní úlohu dárkyně života snesením vejce? Je zde použita tato symbolika vejce jakožto životodárné síly? Má tedy slepice vyzdvihnout rozdíl mezi zdravým duchem zesnulého bratra a zdravým nemocným Arganem? Další zajímavou scénou je dialog Argana s jeho mladší dcerou Luison. Luison s sebou vláčí velikou panenku, která vzhledově připomíná ji samotnou. Luison má pro Argana sledovat, co se kde v domě šustlo. Během dialogů Argana a Luison však Argan mluví spíše s panenkou než s dcerou. Představuje snad panenka snadnou ovladatelnost dítěte, ze kterého si Argan udělal svoji loutku? Postavu hlavního protagonisty nastudoval sám Molière. Traduje se, že během svého posledního představení (17. 2. 1673) začal silně kašlat a chrchlat krev. Diváci v domnění, že se jedná o součást hry, autora odměnili velkým aplausem. Krátce po představení však Molière skutečně umírá. Skvělé výkony všech účinkujících herců byly na konci představení odměněny několikanásobným potleskem. ●

DVĚ NA CESTĚ

TEXT: EVA HANUŠOVÁ 1.0

Dne 14.9.2021 se na Malé scéně Mladoboleslavského divadla uskutečnil křest knihy „Dvě na cestě aneb jak matka s dcerou došly místo Santiaga do Mikulova“.

VLASTNÍ KŘEST
BYL NETRA-
DIČNÍ, KNIHA SE
NEPOLÉVALA
ŠAMPAŇSKÝM,
ALE SYPALA SE
MUŠLIČKAMI –
ATRIBUTY SVA-
TÉHO JAKUBA
A SYMBOLY
SVATOJAKUB-
SKÉ POUTI.

Autorky Anna a Ema Semiánovy popisují svou pěší Svatojanskou pout' očima žen dvou generací a zároveň zachycují vztah mezi matkou a dospívající dcerou. Anna – maminka Emy a Matyáše, manželka, lektorka plavání pro nejmenší děti. Je absolventkou našeho gymnázia, poté vystudovala Vyšší školu sociální práce v Praze a obor Sociální a charitativní práce na Univerzitě v Hradci Králové. Již 20 let se věnuje neziskové organizaci Strom života v Mladé Boleslavi, připravuje charitativní akce a působí jako dobrovolník pro děti z dětského domova.

Ema – dcera Anny, studuje střední školu zaměřenou na knižní kulturu. Miluje literaturu, píše básně a texty písní, sleduje i hraje divadlo, zpívá a hraje na různé hudební nástroje. Ráda vaří a peče. Anna s Emou dlouho plánovaly poutní cestu z Porta (Portugalsko) do Santiaga di Compostelo (Španělsko) – téměř 300 km cesty ke hrobu svatého Jakuba. Bohužel jejich plány přerušila situace spojená s pandemií Covid 19, která nepřála mezinárodnímu cestování. Zvolily proto cestu jinou, 276 km dlouhou, Moravskoslezskou – z Opavy do Mikulova.

Co o své knize říkají samy autorky?
„Tak trochu jiná zpověď o Svatojanské pěší pouti. Bez příkras, místy bez deodorantu. Ani cestopis, ani román... spíš „dušepis“. Povídání o cestě s batohem na zádech v roce 2020, kdy se ten nahoře asi nejvíc zasmál našim plánům. Nečekejte sportovní výkon, spíš pocity, zážitky.“
Kmotrami knihy se staly, Dagmar Havlová (která bohužel nemohla být při křtu osobně přítomna), Tereza Kostková a cestovatelka a poutnice Kateřina Kosmatová. Celou akci provázel moderátor Luboš

Dvořák, o hudební doprovod v podobě moravských lidových písní se postarala paní Markéta Amerighi s dcerami Giulii a Fiorenzou.

Vlastní křest byl netradiční, kniha se nepolávala šampaňským, ale sypala se mušličkami – atributy svatého Jakuba a symboly svatojanské pouti. Každý účastník si domů odnášel kromě hřejivého pocitu na duši i jednu mušličku pro štěstí. Po přípitku následovalo občerstvení a autogramiáda. Celý křest knihy probíhal ve velmi příjemné atmosféře, mísily se okamžiky vtipné a emotivní, chvílemi až dojemné. Vydání knihy má charitativní přesah – část výtěžku z každého výtisku knihy Anna s Emou věnují ve prospěch Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97. Bude také následovat dobročinné autorské čtení po domovech pro seniory, nejdříve na trase z Opavy do Mikulova, následně i jinde...

„Je to už přes půl roku od naší cesty a já tu sedím a píšu. Upřímně šťastná a hledající správná slova, co Vám snad vklouznou do mysli. Na pouti to funguje stejně jako v životě. Občas nás značky zavedou jinou cestou, než jsme si přáli. Ale když tyhle chvíle s pokorou a odvahou překonáme, posuneme se a dojde nám, že to bylo potřeba. Máme pak najednou pocit, že to všechno dohromady tvoří tu nejlepší verzi nás samotných a ocitneme se na vrcholu našeho štěstí. Není prostě možný ujít takovou štreku a nemít na noze ani šrámeček, nebrečet, nemít chuť to vzdát, neproklínat sám sebe a svoje rozhodnutí. Ale vždycky je důležitý vstát. Život je tak křehký, ale obrovský dar. Važme si ho. Važme si maličkostí a našich milovaných. Važme si sebe. Objevujme, co můžeme a dokud můžeme. Nečekejme na další chvíli, která nemusí přijít, ➔

OD ROKU 1987
JE CESTA ZNA-
ČENA POMOCÍ
SMĚROVÝCH
ZNAČEK SE
SYMBOLEM
SVATOJAKUB-
SKÉ MUŠLE A
ŽLUTÝCH ŠIPEK.
V ROCE 1993
BYLA SVA-
TOJAKUBSKÁ
CESTA ZAPSÁ-
NA NA SEZNAM
SVĚTOVÉHO
DĚDICTVÍ
UNESCO.

a udělejme to, co si přejeme, ale skryli jsme to pod kobercem. Budme vdční, hraví, usměvaví, hlasití. Tancujme, křičme, objímejme se. Ukažme, co je v nás a nikdy nezapomínejme na naši cenu. Pojdme a objevujme, cesta je cíl a po cestě odpo- vědi. Tak hledejme..." Anna a Ema Dvě na cestě

Buen Camino!

Svatojakubská cesta

Svatojakubská cesta nebo Cesta svatého Jakuba (španělsky Camino de Santiago) je slavná poutní cesta do Santiaga de Compostela ke hrobu svatého Jakuba Staršího. Jedná se o síť 12 základních cest, které se dále větví a procházejí historickými poutními směry i na našem území.

Putování do Santiaga má více než 1000 let starou tradici. Podél cesty byly postupně vztyčovány orientační kameny, kamenné kříže, boží muka, upravovány studánky, zřizovány kaple, kostely a kláštery poskytující poutníkům azyl.

Od roku 1987 je cesta značena pomocí směrových značek se symbolem svatojakubské mušle a žlutých šipek. V roce 1993 byla svatojakubská cesta zapsána na seznam světového dědictví UNESCO. Aby byla cesta poutníkovi uznána jako pouť, je třeba urazit pěšky nebo na koni více než 100 km nebo ujet 200 km na kole.

Svatý Jakub

Jakub Starší, také označován jako „Větší“, původně rybář – byl jedním ze dvanácti apoštolů, tedy učedníků Ježíše Krista.

➤ MATKA A DCERA

Anna a Ema Semiánovy popisují svou pěší Svatojakubskou pouť očima žen dvou generací

▼ 276 KM DLOUHÁ TRASA

Moravskoslezská trasa – z Opavy do Miku- lova.

Jeho jméno zní ve španělštině „Santia- go“. Je patronem Španělska (kde hlásal evangelium), poutníků, bojovníků, dělníků, horníků, kloboučníků a lékárníků. Jeho atributy jsou kniha či svitek evangelia, poutnická hůl, mušle hřebenatka, brašna, meč a kůň.

Jakub zahynul mučednickou smrtí – byl vězněn a popraven mečem z nařízení krále Heroda Agripy I. (vnuka Heroda Velikého). Jakubovy ostatky byly později převezeny do Španělska, kolem jeho hrobu byl vystavěn chrám a město Santiago de Compostela.

Svatojakubská mušle

Symbolem poutníků putujících do Santia- ga de Compostela je svatojakubská mušle. Původ symbolu je v legendě: když přijela do Španělska loď s ostatky sv. Jakuba, splašil se v přístavišti kůň jednoho z rytířů poté, co spatřil podivuhodný hvězdný třpyt dopadající na tělo zemřelého apošto- la. Kůň skočil i s rytířem do hlubin. Když zachránci rytíře vylovili, bylo jeho tělo pokryto mušlemi hřebenatkami.

Existuje celá řada legend, které se váží ke svatojakubské mušli, ale všechny mají stejnou předlohu příběhu, a to svatým Jakubem zázračně zachráněné osoby. ●

Zdroje:

WWW.DVENACESTE.CZ, [HTTPS://CS.WIKIPEDIA.ORG/WIKI/JA- KUB_STAR%C5%A1%C3%AD](https://cs.wikipedia.org/wiki/Ja- kub_star%C5%A1%C3%AD), [HTTP://CATHOLICA.CZ/?ID=3337](http://catholica.cz/?id=3337) [HTTPS://CS.WIKIPEDIA.ORG/WIKI/SVATOJAKUBSK%C3%A1_CES- TA](https://cs.wikipedia.org/wiki/Svatojakubsk%C3%A1_Ces- ta)

LETNÍ ŠKOLA ŽURNALISTIKY

TEXT: KLÁRA MARKOVÁ 4.A

Již nějaký ten pátek uvažuji o práci novinářky, proto jsem se rozhodla přihlásit se na Letní školu žurnalistiky. Byla jsem vybrána, a tak jsem v pondělí 16. srpna vyrazila z Mladé Boleslavi směr Praha.

Hned na začátek mě čekal na první pohled jednoduchý úkol – dostat se na kolej Jednota, kde jsem byla ubytována. Jednota se nachází v Opletalově ulici. Stačí tedy projít Sherwoodem a máte zpola vyhráno. Kdo by ale očekával, že v Opletalově ulici vedle sebe stojí dům s č. p. 37, a pak následuje nikoli dům č. p. 38 (kolej Jednota), ale dům č. p. 39. Pokud tedy chcete nasát atmosféru Grimmauldova náměstí 12, nemusíte cestovat daleko. Během hledání čísla 39 jsem narazila na další bloudící účastníci letní školy. Nakonec jsme společnými silami kolej na opačném konci ulice našli.

Většina účastníků letní školy byla z Prahy, a tak jsme se na koleji sešly jen čtyři. Správce koleje pověřil jednoho obyvatele, aby nám ukázal naše pokoje. Moje spolubydlici směrem k domorodci konstatuje: „Vypadá to tady dost sešle.“ Domorodec odvětlí: „Tak se podívej na mě a bude ti to hned jasné.“ Poukazoval na svůj značně ošuntělý a značně zanedbaný zevnějšek. Když koleji procházíte, vidíte, že sem tam přeci jen něco její šed' narušuje. Některé dveře kromě nálepek a nápisů všeho druhu zdobí i propracované nádvěrní malby. Zvláště jsem si oblíbila tu zachycující kocoura Garfielda.

Po prozkoumání koleje naše čtveřice vyrazila na Institut komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, který sídlí na Hollaru.

Zde jsme se setkali s ostatními účastníky. Na letní školu přijeli převážně studenti ze středních škol, ale byli mezi námi i vysokoškoláci. Dvě dívky přijely dokonce až ze Slovenska. Prvním workshopem *Novinářem v době nečekané události* nás provedl Mgr. Ondřej Trunečka. Měli jsme možnost vyzkoušet si, jak novináři reagují na nenadálé události a jak v takové situaci musí rychle vyhodnocovat pravdivost informací.

V úterý nám podcastový producent Damian Machaj přiblížil, jak vznikají podcasty, fenomén dnešní doby. Nahlédli jsme do zákulisí vzniku podcastu České podsvětí. Setkali jsme se i s absolventem bakalářského studia, rozhlasovým a televizním sportovním reportérem, Františkem Typovským, který nám vyprávěl jak o studiu, tak o svých začátcích v televizi.

Ve středu jsme se setkali se šéfredaktorem televizní publicistiky, Markem Wollnerem, se kterým jsme měli besedu na téma „Novinařina v postfaktické době.“

Protože novinařina je z velké části o práci v terénu, i my jsme ve čtvrtek vyrazili do pražských ulic natáčet vlastní televizní reportáž. Jeden by nevěřil, jak jsou Pražané neochotní. Dobrou půlhodinu jsme nemohly vůbec nikoho přimět odpovědět na naši anketní otázku. Obecně byli lidé k našemu studentskému projektu poměrně dost nedůvěřiví. Mysleli si, že si z nich děláme legraci. Jiní to zas vzali až moc vážně, byli zklamání, že nebudou v televizi. ➡

V průběhu natáčení jsme si ovšem užili spoustu legrace.

V průběhu celého týdne jsme samozřejmě okusili i neméně důležitou součást studentského života, která se odehrává večer po přednáškách, v hospodách a studentských kavárnách.

V pátek jsme se setkali s posledním hostem, Ľubomírom Bajaničom, slovenským

televizním moderátorem. A rázem byla letní škola u konce a všichni jsme se vydali na cestu domů. Během letní školy jsem měla možnost poznat mnoho skvělých lidí. Na debaty o „všem“ s dr. Karolem Lovašem budu ještě dlouho vzpomínat, a nejen na ně. ●

➤ NÁDVEŘNÍ MALBY

Zvláště jsem si oblíbila tu zachycující kocoura Garfielda.

✔ INSTITUT KOMUNIKAČNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
FAKULTY SOCIÁLNÍCH VĚD UNIVERZITY KARLOVY
Fakulta sociálních věd nyní funguje ve třech budovách – v paláci Hollar na Smetanově nábřeží, v budově v Opletalově ulici a v novém univerzitním Areálu Jinonice. Na FSV studuje více než 4 000 studentů. Fakulta se organizačně člení na 5 institutů a tzv. další součásti. Institute mají v rámci fakulty poměrně širokou samostatnost a člení se dále na katedry. Tento silný mezičlánek mezi fakultou a jednotlivými katedrami je v českých poměrech zatím ojedinělý, avšak na FSV se ukázal jako velmi efektivní.

DEN S KARLEM HAVLÍČKEM BOROVSKÝM

TEXT: [SOFIE ANNA JANEBOVÁ](#) 4.0

Co se Vám vybaví, když se řekne „31. října“? Nejvíc z nás si asi vzpomene na Halloween. Samozřejmě, to je prakticky celosvětová záležitost. Ale tento den je významný, hlavně pro nás, Čechy, ještě jinak

NAŠE ŠKOLA
HOSTILA PŘED-
NÁŠKU DOC.
MAGDALÉNY
POKORNÉ Z
HISTORICKÉ-
HO ÚSTAVU
AKADEMIE VĚD
ČESKÉ REPUB-
LIKY A MGR.
FRANTIŠKA
MARTÍNKA,
PH.D. Z ÚSTAVU
ČESKÉHO JA-
ZYKA A TEORIE
KOMUNIKACE
FILOZOFICKÉ
FAKULTY
UNIVERZITY
KARLOVY.

Ne, není to tím, že má svátek mladoboleslavský park Štěpánka. Hádejte dál. Založením Divadla Semafor roku 1959? Ano, to je také velmi důležité, také díky 90. narozeninám pana Jiřího Suchého, ale to nemám na mysli. Ne – nemyslím ani oznámení Antonína Holého roku 2002 o objevení léku proti žloutence typu B, ani rozpad Rakouska-Uherska roku 1918, ani zrušení deseti- a dvacetihaléřových mincí v ČR roku 2003. Ne. Myslím narození významného českého žurnalisty, autora nesmrtelných epigramů citovaných ještě dnes a vytrvalého rebela. A kdo teď ještě pořád neví, či datum narození mám na mysli, ať si rychle zopakuje český realismus. A Karla Havlíčka Borovského. Protože přesně o něm bude následující reportáž. Právě 31. října 2021 uběhne přesně 200 let od narození této ikony české literatury a historie a u této příležitosti naše škola hostila přednášku doc. Magdalény Pokorné z Historického ústavu Akademie věd České republiky a Mgr. Františka Martínka, Ph.D. z Ústavu českého jazyka a teorie komunikace Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Zájemci se jí mohli zúčastnit dne 19. října po celé dvě a půl hodiny. Sama se mezi tyto zájemce počítám a věřte mi, že pozitivem této přednášky nebyla jen absence v běžné výuce. První část programu vyplnila přednáška paní doc. Pokorné. Paní docentka spojila

obecně známá fakta týkající se Havlíčkova života s informacemi, které se běžně ani nedočtete, ani se obvykle nedoslechnete od učitelů. Začali jsme u rodinného zázemí Borovského. Dozvěděli jsme se, že otec Karla Havlíčka byl jedním z těch, kteří mu předali sebevědomí a kritické myšlení. Dostali jsme se k Havlíčkovu učiteli A. Linkovi a také k několika církevním hodnostářům, kteří spisovateli pomohli rozvíjet jeho mentální schopnosti a dostat se k vyššímu vzdělání, a také k jeho přátelům, s nimiž realizoval své vlastenecké sny a sny o šíření vzdělanosti v českých zemích. Všechna ta prostředí byla popisována jako součást Havlíčkova životopisu – přednášející nás provázela obecnou školou v Borově, kde se Havlíček začal vzdělávat, německou školou, kam přestoupil, šestiletým studiem na gymnáziu, následným filozofickým kurzem a nedokončenými teologickými studiemi. A zmíněné vlastenecké sny realizoval v době svých cest po Rusku a redaktorství několika pražských novin. Druhá část programu byla oproti úvodní přednášce praktičtější. Mgr. Martínek, Ph.D. nás rozdělil do šesti skupin, ve kterých jsme měli řešit zadané tematické úkoly. Dvě skupiny měly zkusit dešifrovat dopis, který Havlíčkovi napsal jeho přítel neznámou šifrou. Dvě další skupiny dostaly k dispozici podvrh vydávaný za dopis napsaný samotným Borovským a text originální, přičemž úkolem bylo najít ➤

usvědčující znaky podvrhu. A poslední dvě skupiny se pokusily popsat rozdíly mezi současným a tehdejším pravopisem na základě Havlíčkovy korespondence. Kromě toho nás pan doktor Martínek seznámil s problematikou restaurování Havlíčkovy korespondence, jejího případného překládání a přepisování do moderní češtiny. Velké trápení bývá například s německými místními výrazy, které Havlíček používal, „novými“ českými slovy vytvořenými známými Havlíčka, kteří se česky teprve učili, a s různými odkazy na nenalezené dopisy.

Ač tedy máme k dispozici určitou část spisovatelovy korespondence, nebudeme si pravděpodobně nikdy stoprocentně jisti, co vše se v jeho životě stalo, a velký spisovatel tak zůstane navždy tak trochu zahalen záhadou.

Celá akce byla opravdu jedinečná a z pozice jejího účastníka děkuji oběma přednášejícím a prof. Futterovi za zorganizování Dne s Karlem Havlíčkem Borovským. ●

POCHYBY

TEXT: ANNA BAČÁKOVÁ 2.A

Prochází kolem
bílých stěn rameny dotýká se
Její úsměv je pouhým klamem
Nikdo neví s čím
ona potýká se
Kámen jenž na její bedra je kladen
Ústa na zámek uzavřená
Slova, jež měla býti vyslovena
Utápí se v toku myšlenek
V tichu vzpomínek se ztrácí
Jen když nabere dech
Lapá po něm ve svých snech
Strach v očích se jí zračí
Když sama po světě kráčí
Když další slova ztrácí
V toku myšlenek
Její hlas začíná se třást
Jeden za druhým otázky začínají klást
To zrazují ji zas, ta slova utopená
Na dně myslí jí protékají mezi prsty
To je ale pech když dochází ti dech
Ale kam ten spěch
Odejdou
A hlas tvůj navrátí se zpět
P o c h y b y

DOBA LOCKDOWNU JE PRYČ...

ZAČNI BĚHAT A POROVNÁVEJ SE S PŘÁTELI I
UČITELI!

TEXT: KAREL SCHAMBERGER 1.A

Doba, na kterou my všichni studenti vzpomínáme neradi, je snad z velké části pryč, a proto je tu studentský časopis a přichází s nabídkou, která se neodmítá!

PŘES APLIKACI STRAVA, KAM SE PŘIHLÁSÍTE POMOCÍ ČLÁNKU NÍŽE, BUDETE MOCI SVOJE SÍLY POROVNÁVAT SE SPOLUŽÁKY, ALE I KANTORY Z NAŠEHO GYM-NÁZIA.

Časy, kdy jsme nemohli vystrčit paty z domu, určitě na fyzičce nikomu nepřidaly. Proto je tu společná výzva Nás všech: začneme běhat a navzájem se porovnávat. Přes aplikaci STRAVA, kam se přihlásíte pomocí článku níže, budete moci svoje síly porovnávat se spolužáky, ale i kantory z našeho gymnázia. Můžeme se tak tedy všichni navzájem motivovat, a hlavně zdravě sportovat. Motivací může také být

i zaběhnutí delší trasy či rychlejšího času než kamarád nebo kantor. Nejlepší na běhu je, že nás stojí jen čas, který by si na sebe měl každý najít. 20 minut denně navíc má každý. Sportovní oblečení a běžecké boty musí mít na tělocvik každý žák. Hmotnou část bychom tedy měli. No, a jak se přihlásit? Stáhni si do svého mobilu aplikaci STRAVA, která je přístupná zdarma!

➤ Dále se přihlášíš pomocí emailu, třeba toho gympláckého!

Pak už jen zbývá přihlásit se do našeho klubu **Gymnázium dr. Josefa Pekaře**

A potom už jen začni běhat, chodit nebo jezdit na kole - je to úplně jedno, jen si nezapomeň vždy svou aktivitu nahrát, tak aby byla započítána! Stačí jen zmáčknout ➤

nahrávání a do našeho klubu a statistik se vše nahraje za tebe. Následně můžeš sledovat, jak si vedou tví spolužáci, kteří přidávají také své aktivity. V aplikaci STRAVA také můžeš dostávat různé imaginární trofeje. To znamená, že když si řekneš, že tento měsíc chceš za-

běhnout 5 km v kuse, tak si jen zaškrtněš v challengech 5k run, a pokud svou výzvu splníš, tak dostaneš ke svému účtu logo dané trofeje. To je vše. Nezbývá než jen popřát hezký běh.

Rozhovor na téma začátků běhání s výborným atletem a bronzovým medailistou MČR, Kubou Kolínem:

Kubo, Ty jsi boleslavský atlet, běháš střední tratě okolo 400-2000 metrů, co bys doporučil začínajícím běžcům?

Začínajícím běžcům bych doporučil stanovit si krátkodobé cíle a podle pocitu navyšovat jejich náročnost. Nesmíte hlavně přepálit začátek, protože když to nebudete zvládat, běhání se vám akorát znechutí a budete mít chuť s tím skončit. Pozvolné a realistické navyšování vašich cílů vás bude daleko více motivovat a určitě dosáhnete rychleji lepší výkonnosti.

Kdo Tě přivedl nebo co Tě přivedlo k atletice? Hrál jsi i nějaké jiné sporty?

Na prvním stupni ZŠ jsem hrával fotbal a basketbal, ale žádné velké úspěchy jsem neměl. Naopak na školních závodech jsem se od mala umisťoval vždy mezi nejlepšími, tak jsem se rozhodl, že to zkusím na atletice. Ze začátku jsem sice zkoušel i jiné disciplíny, ale běh na střední tratě byla jednoznačně nejlepší varianta.

Co ti běhání přináší?

Nejlepší na běhání je, že člověk překonává nejen soupeře, ale i sám sebe. Neustále si snažím vylepšovat svá osobní maxima na různých tratích. A tohle může běžec dělat, ať je na jakékoli úrovni, a stejně z toho bude mít vždycky radost a bude ho to hnát dopředu. Na mé úrovni už potom samozřejmě chcete také sbírat vítězství na velkých závodech a porážet soupeře, se kterými si vybudujete během sezón zdravou rivalitu. A já hrozně nerad prohrávám. Dlouho jsem se také věnoval basketbalu, kde mi třeba moje vytrvalost dovolila hrát celý zápas bez střídání, za což jsem byl vždycky rád a hrozně jsem si to díky tomu užíval.

Na jaké vzdálenosti by měli začít běhat začátečníci? Co bys jim doporučil (např. rozcvička, protažení, kde běhat atd.)?

Vzdálenosti jsou hrozně individuální a záleží také samozřejmě, jak rychle chcete běžet. Pokud si ale chcete jen tak zaklusat

a jste úplní začátečníci, tak bych doporučil asi 3-5 km a klidně to prokládat chůzí po určitém úseku, hlavně když se vám to podaří doběhnout a nevzdáte to předčasně. Nejlepší na tohle je jít s nějakým parťákem na stejné úrovni a najít si nějakou oblast v parku či lese. Pak to jde všechno hned snadněji.

Poslední otázka - máš nějaký svůj idol?

Upřímně, běžeczký vzor jsem nikdy žádný neměl a už vůbec jsem se nikoho nesnažil v něčem kopírovat. V tomhle jsem vždycky byl sám sebou a akorát poslouchám svého trenéra. Jinak z ostatních sportů třeba hrozně obdivuji mentalitu Christiana Ronalda.

Jakubovi moc děkujeme, a mimochodem s Kubou můžete poměřit síly v našem STRAVA klubu, takže vám už nic nebrání vyběhnout vstříc běžeczkým začátkům. ●

✔ JAKUB KOLÍN
Bronzový medailista
MČR.

NEJLEPŠÍ NA
BĚHÁNÍ JE, ŽE
ČLOVĚK PŘE-
KONÁVÁ NEJEN
SOUPĚŘE, ALE I
SÁM SEBE.

NA TO BYSTE NESKOČILI

TEXT: SOFIE ANNA JANEBOVÁ 4.0

Pozor, pozor, pozor! Máme tu velmi naléhavou zprávu pro všechny žáky, žáčky, studentky, studenty a vzorné kantory a kantory! Chtěli byste vědět, jak to, že když jedním obalem obalíte učebnici a tímto stejným obalem chcete stejný formát obalit i příští rok, není vůbec možné učebnici do obalu narvat? Máme pro Vás odpověď.

Naše TR(VNK)SPZI, tedy Tajná relevantní (vůbec ne konspirační) služba pro získávání informací, objevila v učebnicích Gymnázia dr. Josefa Pekaře naprosto neznámou chemickou látku, nově nazvanou magnonin. Zatím její podrobný výzkum stále probíhá, nicméně její hlavní účinek již byl objeven. Magnonin je speciální látka, pravděpodobně vzniklá při kontaktu obalu s deskami učebnice. Přes školní rok není její působení na učebnici ani obal vůbec znát, ovšem výrazná reakce začne probíhat o hlavních prázdninách, a to i tehdy, když obal z učebnice sundáte a odevzdáte ji zpět škole. Magnonin v učebnici začne napadat její atomy a ty se začnou nesmyslně a zmateně pohybovat. Následně do sebe začnou narážet a nakonec, po vysoce složitém procesu, se učebnice o nepatrný kousíček zvětší.

Je zajímavé, že na obaly funguje magnonin přesně opačně – molekuly a atomy v obalu projdou taktéž velmi složitým procesem, ovšem výsledná velikost obalu vůči původní velikosti je zmenšená, na rozdíl od zvětšené učebnice.

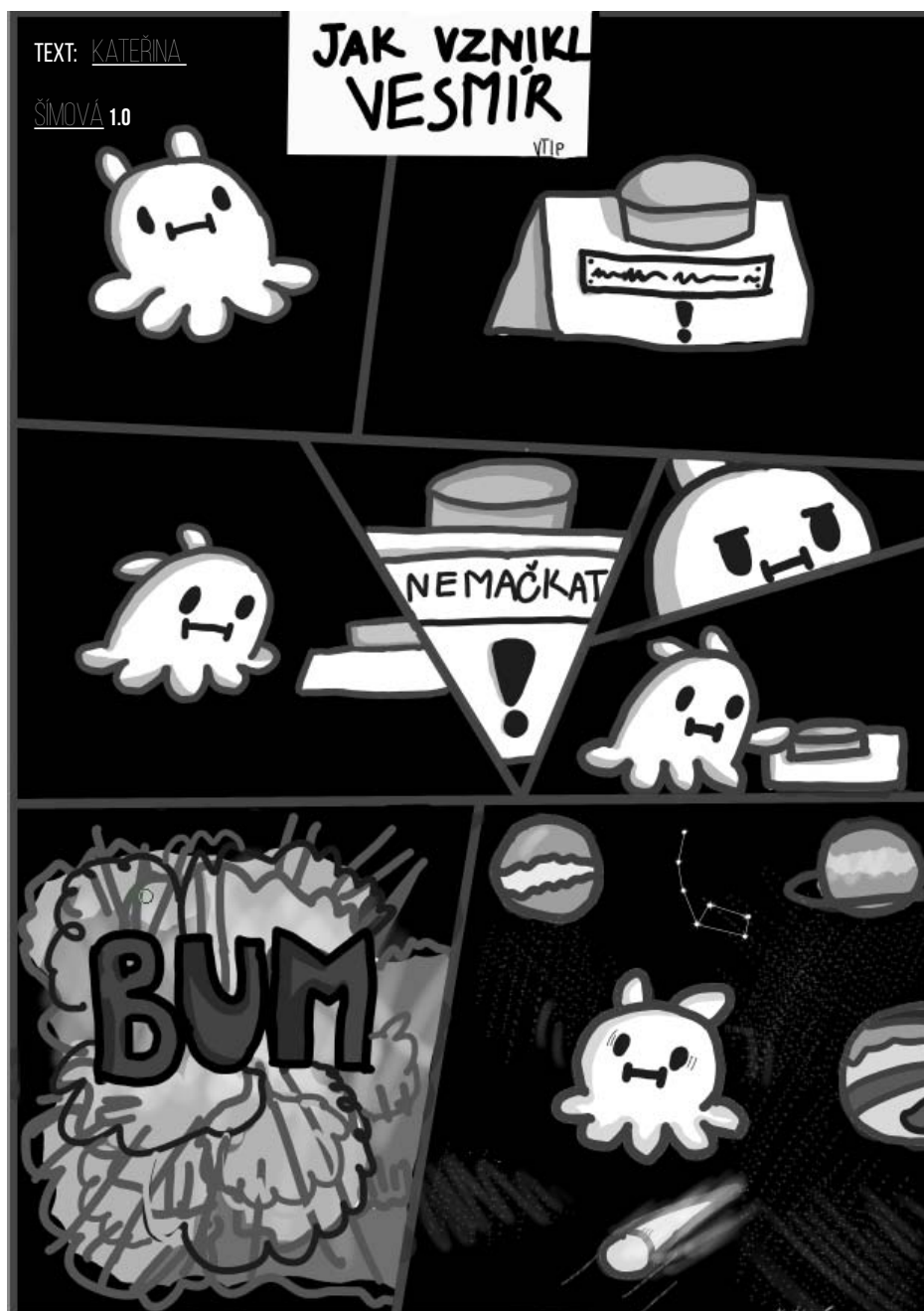
Tyto procesy jsou ze začátku zpravidla nepatrné a v krajní situaci trvá několik

desetiletí, než je nějaká změna patrná, což logicky vysvětluje, proč jdou nejhůře obalit učebnice staré dvacet a více let.

Pokud se ptáte, proč nejdou obalit ani učebnice, které jsou zbrusu nové, i za tím vším najdeme magnonin. Jak víme, všechny učebnice, a tedy i ty nově objednané, jsou uloženy v jedné místnosti. V krajních případech se dokonce stává, že jsou přímo položeny na starších vydáních, a tím se na ně magnonin přenesou, podobně jako se viry přenáší z člověka na člověka pomocí kapének. A pokud máte ještě k tomu staré obaly prosáklé magnoninem tak, že by se daly ždímat, nesmíte se divit, že učebnice nejdou obalit.

Nezoufejte. Naši zkušení chemici nejenže podrobně zkoumají podstatu magnoninu, ale vyvíjejí též vysoce výkonný anti-magnonin sprej, který bude obecně dostupný a plně funkční zhruba okolo roku 2178.

Touto dobou by už magnoninová nákaza měla být dávnou minulostí, protože tímto rokem plánuje nakladatelství Fraus plnou modernizaci svých výukových materiálů a převedení učebnic do on-line podoby. Objevuje se však otázka, zda magnonin nezmutuje a nepřenesou se na obaly na výukové tablety. ●

GYMPL LIVE

TEXT: MICHELLE JANDOVÁ 1.C

Začala jsem studovat
gymnázium,
chce to um,
navštěvovat muzeum.
Každodenní učení začlo,
sebevědomí značně sešlo.
Mastné těstoviny v jídelně,
staly se nedílně,
cihličkou deprese,
mé zdraví to odnese.?

PŘEJEME VÁM
ZDAŘILÝ RESTART!

STUDENT
R E V U E